

Секретаря продължава: Ползата отъ този архивъ въ научно и практическо отношение е безпорна. Но ние трѣбва повечко да се спрѣмъ върху въпроса за практическото изпълнение на тази грандиозна идея, като държимъ смѣтка за днешнитѣ условия. Въ бюджета ние вече прѣдвидѣхме сумата 5000 лева за този фондъ. Нашата камара е най-бѣдна отъ къмъ приходи, съ голѣми усилия тя посрѣща най-неотложнитѣ си нужди и ние не можахме да прѣдвидимъ по-голѣма сума за тоя фондъ. Отъ друга страна, при днешното състояние на нашата валута, едва ли ще могатъ да се прѣдприематъ пътувания и издирвания по чуждитѣ библиотеки. На първо врѣме трѣбва да се събератъ материалитѣ, прѣснати у насъ, които постепенно се губятъ, а сж най-важни. На мнѣние съмъ събранието да приеме по принципъ издаването отъ страна на камаритѣ „Архива на българската търговия“, като за цѣлта се образува нужния фондъ. Понеже този фондъ не ще разполага съ пари по-рано отъ края на финансовата 1920/21 година, считамъ че безъ никакъвъ ущърбъ за работата изработването наредбата за управлението на фонда може да се прѣдостави на слѣдния конгресъ на камаритѣ, който ще се състои идната година въ гр. Русе. Изработената отъ конгреса наредба ще бжде окончателна.

Събранието приема това мнѣние.

По икономическото положение на Малко-Търновско.

Секретарятъ: По този въпросъ въ Камарата се получи слѣдното изложение, което Ви се раздаде и което е съставено отъ дѣйствителния членъ на Камарата отъ Малко-Търново г. Иванъ С. Титеровъ:

Вървамъ, че болката която испытвамъ като гражданинъ и прѣдставителъ на Малко-Търновската околия, дѣто не мога да прѣдставлявамъ компактно околията както бѣше въ турско врѣме—е и Ваша болка. Вие знаете, че границата на съсѣдната намъ държава минава почти край града и взима повечето отъ частната мера на самия градъ, която е необходима като дворъ на една кжша.

Но пакъ ще кажемъ, надѣждата крѣпи човѣка, надѣж-